

SLOVENSKI LIST

CORREO ARGENTINO
TARIFA REDUCIDA
Concesión 1551

Periódico de la Colectividad Yugooslava

Registro Nacional de la Propiedad Intelectual No. 032878.

NAROCNINA: Za Ameriko in za celo leto \$ arg. 6.—; za pol leta 3.50.
Za druge dežele 2.50 USA-Dolarjev.

Dirección y Administración: GRAL. CESAR DIAZ 1657, U. T. 59 - 3667 - Bs. Aires.

AÑO (Leto) XII.

BUENOS AIRES, 11 DE JULIO (JULIJA) DE 1941

Núm. (štev.) 24

POSAMEZEN IZVOD: 10 ctvs.

Tako pa ne!

V zadnji številki našega lista smo poročali, da je jugoslovenska vlada v izgnanstvu sprejela v svoj program osvoboditev vseh Jugoslovancev izpod tujih jarmov, kakor je po londonskem radiu povedal 27. junija general Dušan Simović. Danes moremo postreči čitateljem z natančnim besedilom tozadavne izjave ministrskega predsednika naše vlade. Dejal je:

"Ozemlje Jugoslavije je danes zasedeno po Nemcih, Italijanih, Madžarih in Bolgarih, in v Berlinu se delajo načrti o njegovi končni razdelitvi. Nemci hočejo, da Jugoslavija izgine, ker se je v svojem dosedanjem sestavu in obsegu izkazala kot ovira za nemško pordjarmljenje Balkana. Ista usoda bi bila zadela Jugoslavijo tudi, če bi se ne bila uprla 27. marca, le da bi bila njena propast v takem slučaju sramotna in končno veljavna. Vprav iz tega razloga so vsi Jugoslovanci trdno prepričani, da mora zmaga zapadnih demokracij biti obenem tudi dan vstajenja njihove svobodne in nerazdeljive države. In še več: ta zmaga bo pomenila svobodo tudi za koroške Slovence, za gradiščanske Hrvate, za Srbe in Hrvate v Madžarski, Z zmago velikih demokracij bodo priključeni materi domovini vsi kraji, kjer žive Jugoslovanci: Istrra, Trst, Gorica, Zader in vsa druga jugoslovanska nacionalna ozemlja."

Ta izjava generala Simovića je razburila tukajšnji tedenik "Italia Libre", okrog katerega se zbirajo Italijani in argentinski potomci Italijanov, ki izjavljajo, da so proti fašizmu, proti nacizmu, proti nasilju in krivici. V številki, ki je izšla preteklo soboto, je imenovan list objavil uvodnik pod naslovom: "Trieste es Italiana (Con o sin permiso del general Simovich)". "Italia Libre" trdi, da je Italija dobila v zadnji vojni svoje prave nacionalne meje, da je zanje žrtvovala 600 tisoč svojih sinov in da Italijani — list govori v imenu protifašističnih Italijanov — ne bodo nikoli dovolili niti najmanjše okrnitve svoje domovine. Huduje se na generala Simovića in zahteva, naj Angleži izjavijo, da se z njegovimi izjavami glede Italije ne strinjajo.

Gospodje od "Italia Libre" so potrebni odgovora. In po italijanskem receptu, ki pravi "patti chiari, amici cari", jim bomo odgovorili brez dlak na jeziku, da se bomo razumeli.

Čeprav je težko misliti, da so gospodje pri italijanskem protifašističnem glasilu tako slabo poučeni o krajih, ki jih je Italija zasedla leta 1918, kakor so bili slabo poučeni tisti mnogoštevilni Italijani, ki so po vojni v Trstu poizvedovali, kje je most, ki pelje v Trident (ker so mislili, da se obe mesti tako tesno držita skupaj, kakor v italijanskem vojnem geslu "Trento-Trieste"), hočemo smatrati, da res ne vedo, da so Tržaška, Goriska in Istrra jugoslovanske po svojem prebivalstvu, po svoji zgodovini in po svojih težnjah, da torej nikakor ne spadajo v njihovo italijansko domovino, za katero jih noben Jugoslovane ne bo hotel prikrajšati. Toda, če so gospodje od "Italia Libre" zares pristaši pravice in so se oglašili samo zato, ker so mislili, da general Simović napoveduje krivico za Italijo, potem jim moramo povedati, da niso nikakor previdni. Če bi bili previdni, bi se ne bili razburili, marveč bi jim besede predsednika jugoslovanske vlade bile morale biti samo povod za to, da

Rusi zadržali nemški naval

BREZUSPEŠNI POSKUSI NACISTIČNE VOJSKE PROTI STALINOVIM OBRAMBENIM LINIJAM — V BESARABIJI SO RUSKE ČETE VRGLE NEMCE IN ROMUNCE ČEZ PRUT — NEMCI SO IMELI DOSLEJ POVPREČNO 60.000 MRTVIH IN RANJENIH DNEVNO — RUSKA PROTIOFENZIVA TUDI V BELI RUSIJI

Sedaj že ni skoro nobenega dvoma več, da se je napad nemške vojske proti Rusiji izjalovil. Nemški generalni štab, ki je pred desetimi dnevi obljubljal poročila o "odločilnih zmagah", že teden dni ne more drugega poročati nego to, da se operacije "nadaljujejo po načrtu". Res je, da so Nemci prodrli na mnogih mestih do Stalinove obrambene črte, toda vsi poskusi, da bi jo prebili, so bili doslej brezuspešni.

Dasi previdnost zahteva, da človek računa tudi s presenečenji v razvoju dogodkov na bojiščih, je le res, da so tudi skeptični Angleži začeli gledati na potek bojev med Nemci in Rusi z vedno večjim optimizmom. Sovjetski generalni štab je proti novemu nemškemu načinu bojevanja uporabil povsem novo taktiko, ki se je doslej dobro izkazala. Nemci so svoj "Blitzkrieg" organizirali tako, da pošiljajo proti sovražniku najprej oklopne enote, katerih naloga je zabiti klin v sovražno vojsko. Za temi oklopnimi četami vdere v nastalo odprtino pehota, ki jo začne širiti na levo in desno, medtem ko se oklepni vojski približuje od zadaj. Pehota je v stik z drugo, sosedno kolono ter tako obkoliti velike skupine sovražnih čet. Rusi niso ponovili napak, ki so jih delali Francozi, Angleži, Poljaki in drugi narodi, proti katerim je Hitler vrzel svoj vojni stroj. Niso se lotili skoraj nemogočega dela, da bi zaustavili oklopne kolone. Obstrlevali so jih sicer, kolikor so le mogli, s topovi in z letalskimi bombami, pehota pa niso izpostavljali njihovemu ognju. Pehota se je umikala vstran, ko se je bližala kolona tankov, za njo pa je brž spet strnila vrsta in se spopadla z nemško pehoto, ki je sledila tankom. Na ta način so Rusi prizadejali Nemcem ogromne zgube. Mnogokrat se jim je posrečilo popolnoma uničiti cele kolone tankov, ki niso mogli dobiti novih zalog kuriva in streliva, ker so jim ruske čete odrezale zvezo s pehoto in transporti, največ zgub pa so prizadejali nacistični pehoti. V

poizvedo, kako je s kraji, o katerih je govoril. In tedaj bi bili ugotovili sledeče: da je Istrra v ogromni večini hrvaška in da žive Italijani le v ozkem območju pasu; da ima Trst v svojem središču res italijansko večino, toda da je popolnoma slovensko vse, kar se tega središča drži; da je Gorica slovenska po svoji večini in da je slovensko vse ozemlje daleč okrog nje; da je Zader hrvaški, kakor je hrvaška vsa Dalmacija; da so Italijani po svetovni vojni zaslužili nad 600.000 Jugoslovancev, katere so potem več kot dvajset let neizprosno preganjali, osvobodili pa so le maloštevilne družine iredentistov, nositeljev italijanskega imperializma, ki jim ni bilo dovolj, da je Italija ukradla Jugoslaviji vso Primorsko, marveč so hoteli tudi še vso Dalmacijo. Ugotovili bi bili tudi, da so italijanske oblasti razgnale iz Primorske vso slovensko in hrvaško inteligenco, da so zatrle vse slovensko in hrvaško šolstvo, ves tisk, vsa številna društva, da so krajem in ljudem poitalijančevale ime, da so na stotine naših ljudi zaprle in konfinirale in proti petotrici naših narodnih mučnikov iz-

Moskvi zatrjujejo, da so Nemci zgubili doslej povprečno po 60.000 mož dnevno, med mrtvimi in ranjenimi. Četudi so ti računi morda pretirani, je pa le več ko verjetno, da so zgube nemške vojske strahovite. Nemci so namreč te dni v največji naglici odpoklicali z Balkana na Rusko fronto vse svoje čete, katere so deloma nadomestili Italijani, deloma pa Madžari, kateri so na primer zasedli tudi vso Srbijo za "vzdrževanje reda". Prav tako so Nemci močno zmanjšali posadke v Franciji, Belgiji, na Holandskem in Norveškem. To je več ko zadosten dokaz, da se je Hitlerjev generalni štab vstrel v svojih računih, da je ruski odpor nepričakovano trden in uspešen ter da so zgube nepričakovano velike.

Ruske čete so se na mnogih mestih umaknile, kakor smo že rekli, do Stalinove črte. Tam pa je nemška prodiranje popolnoma obtičalo. Že teden dni se nacistične čete zaganjajo v ruske utrde, ob katerih izkrevavejo. Ponekod se že opaža, da nemška vojska omahuje. Če bodo Rusi imeli pri roki dovolj svežih čet ter se bodo odločili, da preidejo v protinapad, bo prišel za Hitlerjevo vojsko čas hude preizkušnje. Ponekod so Rusi že udarili. V Besarabiji so prešli v protiofenzivo, vrgli Nemce in Rumune čez reko Prut in jim prizadejali težke zgube. Tudi v Beli Rusiji je sovjetska vojska, po zadnjih poročilih, prešla v napad.

Hude skrbi povzročajo Nemcem tudi četniki v zasedenem ozemlju. Po Stalinovih navodilih uporabljajo vsako priliko za to, da Nemce napadajo iz zasede, da jim uničujejo transporte, zažigajo skladišča, uničujejo prometne zveze. Mesta in vasi, ki jih mora ruska vojska zapustiti, Rusi požigajo in z njimi gredo v dim tudi zaloge živil in vsakovrstnega drugega blaga, zaradi katerega so Nemci roparsko napadli Sovjetsko unijo.

Rusija je izredno dobro prestala prvo preizkušnjo in s tem presenetila ves svet. Vsak, kdor je sovra-

rekle smrtne obsodbe ter jih izvršile.

Ker se sedanja vojna bje za pravico in proti krivici, za svobodo in proti nasilju, in ker ni prav nobenega dvoma, da bodo totalitarne države, nositeljice krivice in nasilja, poražene, zato je tudi gotovo, da bodo Trst, Gorica, Reka, Zader prišli v meje tiste države, v katero spadajo: v meje obnovljene Jugoslavije. Če so gospodje pri "Italia Libre" zares pristaši pravice in svobode, potem naj nam ne prihajajo z izjavo "ničesar od tistega, kar imamo, ne bomo dali iz rok!", marveč naj pri pravični stvari sodelujejo s tem, da svojim čitateljem dopovedo, da se bo zgodilo popolnoma v skladu s pravico, ko bo Italija morala odstopiti Jugoslaviji kraje, ki jih je leta 1918 po krivici vključila v svoje meje.

V nasprotnem slučaju bomo primorani misliti, da so gospodje pri "Italia Libre" neiskreni in da uganjajo protifašistično politiko samo za to, da bi Italiji, ki se sedaj bje v totalitarnem taboru, pomagali ohraniti krivično zasedeno jugoslovansko ozemlje, ko pride dan obračuna.

nik totalitarnih gangsterjev, se tega veseli in more le želeči, da bi si Nemci in njihovi totalitarni pajdaši temeljito polomili zobe ob Stalinovi obrambeni črti.

Angleška ofenziva

Angleži brez odmora nadaljujejo svojo letalsko ofenzivo proti Nemcem. Noč in dan lete angleška letala nad nemškim in po nemški vojski zasedenem ozemlju ter sipajo bombe na vse, kar je v vojnem oziru važno in nacistični armadi potrebno. Ker je Hitler zbral skoro vse letalske sile proti Rusiji, imajo Angleži posel sedaj v mnogem olajšan in to konjunkturo prav temeljito izkoriščajo.

Ni pa rečeno, da se bodo Angleži omejili samo na obstreljevanje z zraka. V angleškem javnem mnenju se vsak dan bolj oglašajo taki, ki žele, da bi Velika Britanija storila kaj več. Praviijo, da seadnje prilike, ko je nemška vojska zaposlena na ruski fronti, nikakor ne kaže zamuditi. Potrebno bi bilo Hitlerju popolnoma zmešati račune na pr. z izkrcanjem močne motorizirane vojske na evropski celini. Če bi se takšna vojska izkrcala na Francoskem, na Balkanu ali kje drugje, bi se za Nemce približala huda ura, ker je več ko verjetno, da bi takšno vojsko podprlo tudi prebivalstvo sedaj zasuženih dežel. Posebno ugodna prilika kakaj takega bi se utegnila pokazati na pr. na Balkanu, če bi se Rusom posrečilo vdreti skozi Rumunsko do Bolgarije in Jugoslavije. Balkan bi bil takoj ves na nogah, Turčija bi se morala najbrž končno le odločiti in za desno krilo nemške vojske bi postal položaj nevzdržen.

To so danes še samo hipoteze, ni pa rečeno, da bi se ne mogle udejitvi. V Siriji se boj bliža h koncu, prav tako v Etiopiji. Nekaj dobrih čet bo tu kmalu na razpolago.

Ruski in angleški vojaški izvedenci se tako v Londonu kakor v Moskvi posvetujejo o najbolj primerni organizaciji vojskovanja proti totalitarcem. Brez dvoma razpravljajo tudi o takšnih možnostih.

Združene države zasidle Izlandijo

Izlandija, ki leži med Anglijo in Grenlandijo, je ena izmed najbolj važnih postojank v Atlantiku. Do sedanje vojne je bila po kraljevski hiši združena z Dansko, odkar pa je Danska prišla pod nemško oblast, so se Izlandci popolnoma osamosvojili. Ker nimajo zadostne vojske in vojnega brodogoja, morali pa so računati z možnostjo nemškega napada, so poklicali Angleže, naj pridejo varovat njihov otok. Angleži so to storili, sedaj pa jih bodo zamenjali Amerikanci. Roosevelt je sklenil z Izlandci pogodbo, da bodo severnoameriške vojske zajamčile nedotakljivost Izlandije, dokler traja sedanja vojna. Za Angleže je ta razbremenitev zelo koristna, Severna Amerika pa je s tem še enkrat pokazala svojo odločno voljo: prepričati, da bi totalitarci zaslužili svet.

Litvinov se je oglašil

O Litvinovu, ki je pred Molotovim vodil zunanjo politiko Rusije, ni bilo že dolgo nobenega glasu. Oglašil pa se je v ponedeljek v moskovskome radiu. Povedal je, da ves ruski narod trdno verjame v zmago zavezniškega orožja in da z vsemi svojimi silami podpira rdečo vojsko v boju proti "totalitarnim zverem". Dejal je med drugim: "Mi se bomo za neodvisnost in osvoboditev zasuženih narodov in naša skupna zmaga bo prinesla osamosvojitve dežel, ki jih Hitler ima podjarmljene. Našazmagabo izbrisala najbolj sramotni pojav v zgodovini človeštva. Angleški, ruski in še kateri drugi narodi bodo morda prestali še mnoge neveselčnosti in še mnoga trpljenja zaradi Hitlerja in njegove bande ubijalcev, vendar pa ni nobenega dvoma, da homo za izvršitev naše skupne zgodovinske narode storili vse, kar je v naših močeh". Dodal je še, da bodo skupna prizadevanja Rusije in Velike Britanije ustvarila po sedanjem klanju boljše bodočnost za vse narode Evrope.

Izdajalske glave padajo

Nemcem, Italijanom in Paveličevim ustašem se doslej še ni posrečilo, dabi jugoslovansko ozemlje "očistili" — kakor se oni izražajo — komitov. Od časa do časa prinaša totalitarno časopisje poročila, ki dokazujejo, da se komiti še zmerom bjejo proti sovražniku in proti izdajalcem. V bližini Stolca, ob meji med Hercegovino in Črno Goro, je pretekle dni plačal z življenjem svoje izdajstvo major Mijo Babić, poveljnik Paveličeve osebne garde. Vodil je ustaše v gore z namenom, da pobije komite, ki so se utaborili v bližini Stolca, pa so komiti pobili njega in vse one člane njegove "kazenske ekspedicije", ki niso imeli dovolj urnih krač.

Pavelić zbira "prostovoljce" za boj proti Rusiji

Nemške zgube na ruski fronti morajo biti strašne, ker se je Hitler odločil ne le za to, da sprejme po Mussoliniju ponujene fašistične divizije, marveč je celo Paveliču ukazal, najmu nabere med Hrvati "prostovoljce". Hrvški firer je izdal proglas, v katerem pravi, da so bili Rusi zmerom proti Hrvatom in da zato zahteva od vseh Hrvatov od 20 do 32 let starih, da se javijo vojnim oblastem, ki jih bodo poslale v boj proti Sovjetski uniji.

Prve oddelke takšnih, ki so jih vstali polovili in spravili v vojaške suknje, je Pavelić že "ekspediral" na rusko fronto.

Vprašanje pa je, če se bodo hoteli ti prisiljeni vojniki bojevati proti Rusom.

STRAHOVLADA V "SVOBODNI" HRVAŠKI

Lorković, eden izmed vodij nove tako zване "svobodne" Hrvaške, je izjavil, da bo Hrvaška privedla v domovino vse Hrvate, ki živijo v inozemstvu, ter jih nastanila na tistih ozemljih, s katerih so iztirani Srbi. 210.000 Hrvatov živi v Madžarski, od katerih je 60.000 na Madžarskem po trijanonski pogodbi, a 150 tisoč pa na ozemlju, ki ga je Madžarska sedaj zasedla.

Isti Lorković poziva nato Hrvate, naj se vpišejo v vojaško Akademijo, ter jim obeta zelo velika imenovanja, ker je, pravi, novi Hrvaški treba vojske in oficirjev. Pravoslavni in Židje so izključeni iz vojaških obveznosti na ozemlju Hrvaške.

Na podlagi najnovejših poročil dovažajo Nemci v Srbijo velike količine vojske in orožja, kar oboje je namenjeno za zdrževanje nemške okupacije. Za sedaj je v Srbiji še zadosti živčnih potrebščin, ali čuti pa se veliko pomanjkanje sladkorja.

Gutić, poveljnik čet v Hrvaški Banovini, je proglasil v celi Bosenski Krajini obsedeno stanje o naglo sodbo pojasnjuje omenjeno odredbo s tem, da je položaj v selu Kotovarošu, v Banji Luki in notranjščini Bosenske Krajine zelo težak, ker so četniki pobili veliko število nemških in hrv. vojakov. Oblasti so, je rečeno, primorane postopati z vso strogostjo ter kar najhujše kaznovati krivce. Vsaka oseba, ki bo zasačena, da nosi orožje, ali ki bi se upirala današnjemu redu, bo kar najstrašnejše obsojena od nagle sodbe.

Policijska uprava v Banji Luki je izdala razglas do meščanstva odvrtače pozornost na gibanje četnikov in zahtevaje spoštovanje do vojaških oblasti. V tem razglasu je povedano, da je bilo prijetih petnajst zelo znanih oseb, ki se držijo kot talci in ki bodo ustreljene za vsak napad na nemške in hrvaške vojaške. Med talci je Kosta Majkić, Jovo Perencević, Mirko Divjak, Števo Čelik, arhimandrit Dušan Davidović, Branko Stričević in Kosta Dimitrijević.

Iz vseh teh poročil se jasno vidi, da je laško-nemška okupacija hrvaških krajev pretvorila Hrvaško v krvavo areno, koder ni več ne reda ne pravice in kjer vladajo najstrašnejši načini nasilnosti, zapiranja in ubijanja. Na vsem hrvaškem ozemlju, okupiranem od laških in nemških vojakov, se preganjajo ne samo Srbi, nego tudi predstavniki hrvaškega kmečkega gibanja, ki predstavljajo veliko večino hrvaškega naroda.

OTVORITEV AVENIKE GENERAL PAZ

V soboto 5. julija je bila slavnostno otvorjena in izročena prometna avenija General Paz.

To avenio so gradili štiri leta ter je stalo to ogromno delo do sedaj nič manj kakor 24.480.000 pesov.

Otvoritvi je prisostvoval tudi državni podpredsednik dr. Castillo.

POTRES V RAZNIH PROVINCAH

Pred tednom so čutili po severnovzhodnih provincah močan potres.

Potres, kateri je bil posebno silen v provinci San Juan, je povzročil poleg mnoge škode tudi štiri smrtne žrtve. V 25 de Mayo se je zrušila hiša ter podsula moža in ženo. V Pozo de los Algarrobos se je tudi podrli hiša ter sta pod ruševinami našla smrt mož in žena.

V drugih provincah, kakor San Luis, Mendoza in Cordoba, ni bilo človeških žrtev, le strah med prebivalstvom je bil velik in nekaj materialne škode je napravil ta potres.

Male sunke je bilo čutili tudi v bližnjih krajih in potresni aparati so tudi v našem mestu zaznamovali te potresne sunke.

NEHVALEŽNI NEMCI V ARGENTINI

Postopanje Nemcev v tukajšnji deželi in njih protiarгентinsko delovanje, je končno le primoralo oblast, da se je začela pozanimati za te nehvaležne. Seveda gre tu v prvi vrsti zasluga "Acción Argentiniana", ki že dalje časa dela na tem, da nacistom in njihovim podreptnikom stopi na prste.

Kakor že znano, je bila v parlamentu izbrana posebna komisija, ki naj to izdajalsko početje preiskuje. Ta komisija je pridno na delu ter je zbrala že ogromnega za Nemce obtežilnega materiala.

Napravila je komisija že več hišnih preiskav in tudi v hiši "führerja" tukajšnjih nacistov, v Floridi. Zaplenila je tam zapisnike in spise ter aretirala in odpeljala s seboj štiri glavne odbornike tamkajšnjega nemškega društva.

Vse spise sedaj proučujejo. Delovanje komisije pa sedaj nekoliko ovira izvršna oblast, katera ne dovoljuje, da bi s komisijo pri hišnih preiskavah sodelovala tudi policija.

Radi tega ukrepa izvršne oblasti, bo razpravljanje v poslanski zbornici, kakor tudi v senatu.

Pa ne, da bi že zopet nemški poslanik imel svoje prste vmes?

BOLNIŠNICE ZA JETIČNE

V Argentini je veliko pomanjkanje bolnišnic. Posebno kar se tiče za bolne na pljučih, je v tem oziru zelo slabo preskrbljeno.

Da se temu nedostatku nekoliko opomore, je izvršna oblast dovolila 5.000.000 pesov za zgraditev štirih velikih bolnišnic za jetične.

Dolžnost vsakega našega človeka je, da je član J.N.O.

"Amigos de Yugoslavia"

Ko je 27. marca t. l. naš narod odstavil vlado, ki je na Dunaju podpisala pogodbo, s katero bi se Jugoslavija priklenila totalitarnemu vozu, je neki angleški publicist napisal, da so Jugoslavlani izvršili prvi čudež v zadnjih dveh desetletjih: revolucijo, katere namen ni bil potlačiti svobodo (kakor je bil v vseh 'totalitarnih revolucijah'), marveč je narodovo svobodo v odločanju glede državne usode terjala in doseгла v kljub strahovitemu pritisku od zunaj. Vsem nam je še v spominu, kako je ta odločna gesta našega naroda naravnost elektrizirala svet. Tudi v Argentini. Majhen narod, za katerega morda mnogi tukajšnji ljudje niti niso vedeli, kje naj bi ga iskali na zemljevidu, obkoljen od vseh strani od totalitarnih sil, pa se upa reči lastni vladi in Hitlerju: ne! Sramotno se ne bomo vdali, naj bo potem karkoli! Brž so se ljudje začeli zanimati za Jugoslavijo, brž so začutili simpatije za našo deželo, za

naš narod.

Te simpatije niso ugasnile. Med Argentinci imamo Jugoslavlani prav mnogo iskrenih prijateljev. Kakor smo pred nedavnim poročali, so se prve zgenile argentinske gospé in ustanovile "Comité Argentino pro Yugoslavia", ki zbira sredstva za jugoslovanske vojne potrebe in za pomoč civilnemu prebivalstvu. Sedaj pa so se zgenili tudi naši argentinski prijatelji. Ustanovili so odbor, ki se imenuje "Amigos de Yugoslavia" in ki nas je prijetno presenetil z vestjo, da bo 6. septembra t. l., ob priliki rojstnega dne in polnoletnosti našega kralja Petra II., priredil veliko zborovanje, na katerem bodo naši argentinski prijatelji izpričali svoje simpatije do našega naroda, našega vladarja in naše države. Zborovanje se bo vršilo v dvorani udruženja "Asociación Filantrópica La Argentina", v ulici Rodríguez Peña 361, ob 9. uri zvečer. O podrobnostih bomo še poročali.

Nastop pevk jugoslovanske šole v Rosariju na Vldovdanski proslavi

Mnogostevilni udeleženci na proslavi Vidovega dne v Rosariju

Praznik 9. Julija

Letošnji argentinski državni praznik 9 de Julio, je v svoji svečanosti in obsežnosti prekašal vse dosedanje. Odkar Argentina proslavlja ta praznik, ni vojaški paradi prisostvovalo toliko ljudi, kakor letos. S svojo prisotnostjo in navdušenjem, ki so ga izkazovali vojaštvu, so tudi izpričevali, da so vneti za svojo domovino ter se zavedajo položaja.

Defiliranju je prisostvovalo okrog pol milijona ljudi.

Vojaštva je bilo čez trinajst tisoč in jepregledovanje teh čet imel državni podpredsednik dr. Castillo, v spremstvu vojnega ministra generala Tonazzija.

MAŠA ZA POKOJNO ŠKERK

Maša zadušnica za pokojno Marijo Škerk, se bo vršila v soboto 12. t. m. ob 9 uri v cerkvi sv. Rože, ulica Pasco in Belgrano, ne pa v nedeljo, kakor je bilo pomotoma poročano.

Razstava jugoslovanske narodne umetnosti

V dneh 4., 5. in 6. julija je bila v fotografski dvorani Rose Marie, ulica Florida 433, razstava naše narodne umetnosti.

Dvorana, v kateri so bili izloženi predmeti, je sicer velika, a vendar je bila premajhna za toliko razstavljenih del. Ženski odsek Jugoslovanske narodne obrane, ki je razstavo organiziral, pa je izložbene predmete tako uredil, da nikakor ni kvarilo harmonije.

Poleg raznih narodnih noš, so bile izložene še mnogovrstne čipke, rute, predpasniki in drugo.

Razstavljenih je bilo tudi nekaj umetniških slik naših slikarjev ter dva izdelka najboljšega jugoslovanskega kiparja Ivana Meštrovića.

Posebno pozornost pa je vzbudilo razstavljeno umetniško delo našega dolenskega rojaka Franca Kambića, izdelano v les: Žena, ležeča na boku in okovana v verigo, njen obraz izraža tugo in bol. To delo predstavlja zasluženo Jugoslavijo.

Dasi je imel tovariš Kambić malo časa na razpolago, vendar se mu je delo izvrstno posrečilo.

Razstava je v vsakem oziru dobro uspela ter bi bilo želeli, da bi se tak slična razstava vršila tudi v drugih mestih Argentine, da bi se na ta način tudi Argentinci boljše spoznali z našo umetnostjo.

Ali že veste?

Če rojaki in rojakinje še ne vedo, da bo DOMAČA ZABAVA v "Slovenskem domu", jim sporočamo, da bo, in sicer se bo ta zabava vršila v nedeljo 13. julija, z začetkom točno ob 5 uri popoldne.

Ker ima "Slovenski dom" že navado, da pri svojih zabavah hoče in želi vstreti vsem, tako mladini kakor starejšim, zato bo na sporedu več lepih pesmi, nato pa veseloigra v 1. dejanju — "SOVRAŽNIK ŽENSK".

Po končani igri pa bo ples in prosta zabava.

Opozarjamo pa, da pridete pravočasno, ker se bo začelo ob napovedani uri z izvajanjem programa.

Omenimo tudi, da bo kakor vedno, tudi sedaj poskrbljeno z gorkimi jedili in pijačami.

Na svidenje tedaj v nedeljo 13. julija v "Slovenskem domu", ulica Gral. César Díaz 1657 na Paternalu.

Trgovci in obrtniki!

Oglašajte v "Slovenskem listu", da Vas bodo naši ljudje poznali!

Ana Chrpova

Slov. babica

dipl. v Pragi in Bs. Airesu, z večletno prakso v praški porodnišnici ter v tuk. bolnici "Rawson", se priporoča vsem Slovenkam. Sprejema penzionistke iz mesta in z dežele v popolno oskrbo. Cene izredno nizke. Postrežba prvovrstna.

ENTRE RIOS 621

U. T. 38, Mayo 8182

Ali si že član Jugoslovanske Narodne Obrane?

Ako še nisi, vpiši se!

Veliki zavod "RAMOS MEJIA" Venereas

ANALIZE urina brezplačno. Analize krvi. Popolno moderno zdravljenje. SIFILIS v vseh oblikah. Popolno zdravljenje na podlagi krvne analize (914). KOŽA: Krončni izpahi, mozoljčki. Izpadanje las. Ultravioletni žarki. ZLATO ŽILO: zdravimo brez brez operacije in bolečin. SPOLNA ŠIBKOST: Hitra regeneracija po prof. Cicarelliju. ŽIVČNE BOLEZNI: Nevrastenija, izguba spomina in šibkost. REVMATIZEM: kila, nadna, gota, šibkost srca, zdravimo po modernem nemškem načinu. PLJUČA: Kašelj, šibka pljuča. GREVA: colitis, razširjenje, kronična zapeka. GLELO, NOS, USESA, vnetje, polipi: brez operacije in bolečin. POPOLNO OZDRAVLJENJE \$ 30.— PLACEVANJE PO \$ 5.— NA TEDEN. Naš zavod s svojimi modernimi napravami in z izvrstnimi SPECIJALISTI je edini te vrste v Argentini. — Lečenj. z jamčeno. — Ugodno tedensko in mesečno plačevanje. OD 9—12 OB NEDELJAH OD 8—12

Rivadavia 3070

PLAZA ONCE

FOTOGRAFIJA "LA MODERNA"

VELIK POPUST PRI FOTOGRAFIRANJU

Ne pozabite FOTO "LA MODERNA"

S. SASLAVSKY

Av. SAN MARTIN 2579 Telefon: 59-0522 - Bs. Aires

PRVOVRSTNA KROJAČNICA

"LA ESTRELLA"

ZA OBLEKE, SUKNJE

IN PERAMUS

V ZALOGI VELIKA IZBIRA BLAGA ZNAMKE SUPERLAN

Stanislav Maurič

TRELLES 2642 — Buenos Aires

U. T. 59-1232

AKO HOČETE BITI ZDRAVLJENI OD ODGOVORNEGA ZDRAVNIKA

zatecite se k

Dr. A. CODEL

Sprejema se od 9 do 12 in od 15 od 21 ure. GOVORI SE SLOVENSKO BARTOLOME MITRE 1676

Homigón Armado - Firma de los Planos

Pedro Morán 5130 Buenos Aires U. T. 50 - 5585

"SLOVENSKI DOM"

VABI NA

Domačo Zabavo

ki se bo vršila v nedeljo 13. JULIJA ob 5 uri popoldne, v društvenih prostorih, ulica GRAL. CESAR DIAZ 1657 (tri kvadre od avenide San Martin) na Paternalu.

S P O R E D :

- 1) Jenko: POGOVOR Z DOMOM, poje mešan zbor.
- 2) Šonc: TEKEL SEM DOL PO DOLINI, poje meš. zbor.
- 3) Adamič: VASOVALEC, poje moški zbor.
- 4) Korun: POTRKALI, poje moški zbor.
- 5) Veseloigra v 1. dejanju:

"Sovražnik žensk"

O S E B E :

Milan, gozdar Emil Lozej
Betka, njegova žena Irena Jekše
Gruža, pesnik, samotar Mirko Peljhan

— SVIRAL BO SLOVENSKI ORKESTER. —

Na razpolago bodo gorka jedila in pijača.

O D B O R

Slovenski izseljenci smo skoro vsi kmečkega ali rokodelskega stanu ter tako zaverovani v svoj poklic, da večkrat niti ne čutimo potrebe izboljšati si svoje stanje, kar bi v marsikakšnem slučaju lahko odsegli, ker nam nadarjenosti ne manjka. Uverjeni smo tudi, da je primerno delo za zdravje potrebno, posebno še za zdrav razvoj mladine. Le ko bi sedelo ne tako zlorabljalo, kakor se to dogaja v današnjih dneh. Ali vsi ljudje nimajo pravih pojmov o delu in tudi nekateri rojaki, predvsem še rojakinje, se v pogledu dela vdajajo na pr. predpisom mode.

Toda kaj ima moda skupnega z delom? Dve brhki krasotici sta mi sedeli nasproti. Ena je imela v rokah običajno "revisto" in gledala v tiste modne obraze, ki jih je v takšnih zvezkih dovolj, druga pa me je nekaj časa tako skrbno opazovala, da sem bil kar v zadregi. A ko je pogledala moje roke, se je zaničljivo obrnila v stran. Ko je ona nehala, sem pa jaz začel vračati milo za drago. Vse, kar je bilo naravnega na njej, je bilo v resnici krasno, postava, oči, lasje in zobje. A obrvi, lica in ustnice so bile pa takšne, da se mi je kar omotica delala od tolikih barv.

Brez dvoma, morala je precej časa "delati", da je vse tiste barve spravila v nekako "skladnost". A njene ročice, te so bile še posebej občudovanja vredne. Težko, da je kdaj sukala metlo ali kakšno drugo hišno pripravo z njimi; saj je nevarnost, da bi se ji polomili prsti celo pri vladanju z iglo. A da ne dela kakšnih ročnih del, je dokazala tudi z dolgimi in skrbno po modni gojenimi nohti.

Mnogo časa morata imeti, sem si mislil, ko sta izstopili in šli preko ulice. Pripomniti treba, da je iz primerne daljave tak "imprisonizem", ali kako bi že imenoval takšno umetnost, še nekako očarljiv, v bližini pa je vsaj za mene prej odvratil in mi je zato mnogo ljubši naravni obraz brez tistih kričavih barv. Vse obnašanje obeh deklet je dokazovalo, da si želita družinskega življenja, kar je seveda naravno, toda

vprašanje je, kako bi bili sposobni rešiti razne gospodinjske dolžnosti.

Drdranje motorja ni oviralo, da bi ne dalje razmišljal o tem. Slike so se podile pred očmi, kakor v kinu. Čeprav daje moda mnogo dela in zasluga, je vendar v vsem nasprotnica delavnih ljudi — že radi tega, ker se ti ne morejo ravnati po njenih zahtevah. A s svojimi predpisi nezadostnega in nesorazmernega oblačanja ter radi ustne, podočasne in druge rabe barvil, je celo škodljiva zdravju. Tudi razni modni obrazi kažejo "ideal", ki ga zdrava ženska ne more doseči in če bi ga dosegla, bi bila stvarček samo za igračo, brez vsake sposobnosti za katerokoli delo, najbrž niti lepotičiti bi se ne mogla več. In vendar se vsakdo boji nastopiti proti tem, včasih res bedastim, dragim in večkrat tudi nemoralnim zahtevam mode. Nasprotno, vsi se klanjamo in častimo to kraljico, ter po možnosti izvršujemo njene predpise, naj bodo še tako kruti.

Drugače je bilo nekdanj na svetu — bi dejal vsak pridigar. In res je: Ko so naši skrbni, delavni in skromno opravljeni očetje hodili na sodnijo, davkarijo ali kakšen drugi urad, se jim niso nikjer posebno klanjali, pa tudi preziral ali zaničeval jih ni nobeden. A današnji moderni svet dá preveč na zunanost. Zato so navadno povsod mnogo bolj spoštovane razkošno opravljene pocestnice in elegantne "dame" dvomljive vrste, kakor skromne delavke ali služkinje, ki jim je edina skrb, da bi pošteno živele ter bile za svoje delo tudi primerno plačane. In razni "kavalirji", o katerih se ne ve, od kod dobivajo sredstva, so tudi

takrat, kadar poseže policija v njih "delovanje", bolj cenjeni od navadnih delavcev, pa če so ti še tako dostojno opravljeni, njihove od dela "grešne" roke jih že izdajo, da so to "manjvredni" ljudje. Te nesrečne roke so za marsikoga res prava nadloga, zato jih mnogi skrivajo v hlačne žepe. Če te zanese slučaj v kakšno boljšo družbo bodo vsi z nezaupanjem gledali tvoje členaste prste ter od dela razdrapanne nohte, a če so še ženske zraven boš gotovo tudi preziran radi "nedostojnih" rok — pa četudi imaš sive lase in številno družino...

Kar zaječalo je, ko se je spustil težak trebušast mož zraven mene na stol, a prav tako obilna gospa in hčerka sta sedli nasproti. Gospod in gospa sta imela na tolstih prstih precej širokih obročev, med katerimi je bilo tudi več zlatih. Gospodična pa je kazala svoje drobne dolge barvane krempljce — prav tako kakor predpisuje moda.

Prav v zadrego sem prišel, ko sem tedaj spet pogledal na svoje roke. Kakšna razlika! Kam naj se človek ozre v takšni zadregi, če se vozi v tramvaju? Skozi okno pač. Tako sem storil in bilo je baš o pravem času, ker sem se bil že pripeljal do cilja in bi bil sicer po nepotrebnem podaljšal svojo — zaradi te presnetne mode — prav mučno vožnjo.

I. P.

KADAR IŠČETE SLUŽBE
obrnite se na rojakinjo

Berto Cernič

DORREGO 1583 — Gs. Aires
U. T. 54 - 3588

ZOBOZDRAVNIKA

DRA. SAMOILOVIC

de Falicov in

DR. FELIKS FALICOV

Sprejemata od 10 do 12 in od
15—20 ure.

DONATO ALVAREZ 2181

U. T. 59 - 1723

TALLER DE CARROCERIAS

"EL RAPIDO"

IVAN CERKVENIK

Barvanje sistema "Duco" —
Tapeciranje — Prevlaka — Kabine — Karoserije — Popraviljanje blatnikov

ENTRE RIOS 310 QUILMES
U. T. 203 - 1298 Quilmes

Slovenski dom priredi

"Divjega lovca"

Rojaki in rojakinje! Ne pozabite, da bo v soboto 2. avgusta v armenski dvorani, ulica Acevedo 1353, zelo lepa domača igra "DIVJI LOVEC", ki jo je spisal naš pisatelj Franc Salezij Finžgar.

To igro vprizori "Slovenski dom", da s tem počasti pisatelja in rodoljuba, ki že nad petdeset let zvesto služi domovini.

Pri nakupu potrebščin poslužujte se naših trgovcev in obrtnikov!

Delo in moda

"V potu svojega obraza si boš služil svoj kruh", smo se učili v šoli in Sv. Pavel iz Tarza, ki se je mnogo trudil, da bi nam pripravil boljše in bolj popolno družbo na svetu, je še dodal: "Kdor ne dela, naj ne je!". Iz tega bi sklepali, da je vse človeštvo že nekako obsojeno na delo in da je dolžnost vsakega človeka že v rani mladosti se vzposobiti za gotov poklic, s katerim naj bi se udeleževal v družbi ter tako vršil svoje socialne dolžnosti. Tudi veliki starogrški državnik in modriar Solon je določil, da se mora vsakdo naučiti poklica (za kar je bil odgovoren otrokov oče) in je ta določba zelo dobro vplivala na ljudsko blagostanje in moralo v takratnih Atenah. Ali dandanes imajo mnogi ljudje kaj čudne pojme o teh dolžnostih in še posebej o delu.

Caričin ljubljene

ZGODOVINSKI ROMAN

Nadaljevanje 234

Če sprejmete mojo ponudbo, boste še danes sprejel deklet, s katerim vas bom imenoval za zaščitnika in nesebičnega prijatelja grofice Ane Cosel.

To je veliko, izredno zaupanje, — ne pozabite tega nikoli! Jaz pa sem prepričan, da se nisem prevaral.

Torej, ali sprejmete to službo? Ne morem opisati vseh čuvstev, ki so v tem trenutku polnila dušo mladega poročnika Rajmonda Helma.

On, ki je ljubil Ano kakor svetnico, ki jo je opozarjal pred kraljem in vsemi izkušnjavi na kraljevskem dvoru, bi bil moral sedaj Ano čuvati, da bi se kralj lahko nemoteno popolnoma izročil svoji ljubezni, — on bi moral paziti na svojo prijateljico iz mladosti, da bi morda ne prevarala kralja.

Že je hotel poklekiniti pred kralja in ga prositi:

— Izberite si koga drugega, sir, — ta naloga je strašna — zame je sploh neizvedljiva!

Toda s temi besedami bi se izdal in potem bi bila njegova usoda zapetena.

Ker pa se mu je tudi sedaj, v tem odločilnem trenutku, javila pred očmi tista težka slutnja, da ga bo Ana potrebovala, ko se bo nekega dne nakopila nad njeno glavo nevarnost, katere se je vedno bal, je premagal samega sebe in sklenil, da bo sprejel visoko službo.

— Torej? Vi omahujete in si pomišljate? — vpraša Avgust precej nestrno.

Zdajci pa poklekne mladi Rajmond Helm predenj in si položi desnico na prsi.

— Hvala vam, Veličanstvo, za to izredno in nepričakovano milost. Svoje življenje, svojo roko, svojo glavo in vsako kapljico svoje krvi za grofico Ano Cosel.

Kralj mu je milostno ponudil roko in ga odpustil.

Še isti večer je Rajmond Helm nastopil novo službo pri kraljevi ljubici.

On je bil edini, ki je vedel, koliko je trpel, ko je šel v predstobo lepe in mlade grofice — nihče ni slutil, kako strašno se muči, kadar odhaja kralj dobro razpoložen v Anine sobe, — prav posebno pa je trpel, ko je slišal iz sob glasen Anin smeh, ki mu je trgal srce.

Ana Cosel, ki je od kralja izvedela, da je postavil baš njenega prijatelja iz detinstva za njenega varuha, se je sramovala svojega dejanja in se je vedno previdno izogibala srečanja z mladim poročnikom, ki jo je ob vsaki priliki, kadar ga je služba privedla z njo v dotiko, spoštljivo pozdravil.

Medtem ko se je kraljevski dvor odel s sijajem in razkošjem, ko je bila lepa in mlada grofica Ana Cosel središče, okoli katerega se je vse vrtele, so se dogajale na političnem polju odločilne izpremembe.

Avgustova vojska je doživljala poraz za porazom, on pa se je tolžil v naročju svoje lepe ljubice.

Daroval ji je lep grad ob Labi, vsakdo pa je vedel, da ima grofica Cosel pravnoveljavno listino, s katero ji je kralj obljubil, da jo bo vzela za ženo.

Toda kraljica je še vedno živela. Tajni Anin sovražnik pa je poskrbel, da je kraljevi ljubici pravočasno odrezal krila.

Kralj je moral radi političnih dogodkov odpotovati.

Ana ga ni spremljala, kar je pozneje bridko obžalovala.

V Varšavi je nestalni kralj namreč spoznal novo ljubico, svojo poznejšo metreso Marijo Denhoff, hčerko vplivnega poljskega maršala Bjelinskega.

Marija Denhoff ni bila niti od daleč tako lepa kakor grofica Ana Cosel, bila pa je živahna in izredno vesela, poleg tega pa vdana kralju iz vsega srca.

Sedaj so se začeli prvič kazati znaki, da se je kralj Avgust lepe Ane naveličal.

Kljub temu pa je Ana Cosel ostala skoraj osem let na isti višini in je med tem časom rodila kralju tri otroke.

Ko se je kralj vrnil s svojega potovanja, je ostal ves dan pri svoji ljubici.

Izpolnil je njeno prošnjo in imenoval njenega nečaka barona Loewidahlja za dvornega ceremonijarja.

Tudi radi tega se je grofica pozneje kesala, ker se je njen nečak razvil v dolednem času v njenega najnevarnejšega sovražnika, namesto, da bi ji bil hvaležen.

Fleming je spremljal Avgusta na potovanju, ostali Anini nasprotniki so si zadovoljno trli roke.

Pričakovali so, da bo energični general uresničil svoje smeje načrte.

Ana je sicer upala, da kralj Avgust ne bo prelomil svoje obljube, vendar pa je bila prepričana, da on ne ve, kaj je prava in globoka ljubezen.

Kralj je vedno znova občudoval njeno lepoto in duhovitost, sedaj pa se je zdelo, da se bo stvar zasukala v drugo smer.

Pri slovesu so tekle solze, tudi sam kralj Avgust je bil zelo ganjen.

Vedno znova je zagotavljal žalostni grofici Ani, da jo bo vedno ljubil in ji bo vedno zvest.

Mladi poročnik Rajmond Helm se je nahajal v njeni bližini in ji je bil vdan kakor prej.

Lepa grofica Ana se je mnogokrat pogovarjala z njim, kazala mu je svoje otroke in se pogostokrat spominjala v pogovoru z njim svoje mladosti.

Nikdar pa nista spregovorila niti besedice o njegovi ljubezni.

Ko je kralj Avgust odpotoval, se je Ana čutila silno osamljeno in zapuščeno, tako da ji je bilo težko, da ni imela razen Rajmonda Helma nobenega prijatelja.

Skrajša si je skoraj sleherni dan dopisovala s kraljem, toda čim dalje je bil kralj zdoma, so postajala pisma vedno redkejša in tudi njih vsebina je bila vedno bolj hladna.

Tedaj pa je mlada grofica Ana izvedela nekega dne, da ima kralj novo ljubico.

Sedaj je bila prepričana, da je konec kraljeve ljubezni napram njej.

Strašno se je razburila in napisala kralju pismo, v katerem mu je očitala nezvestobo.

Avgust si je prizadeval, da bi v svojem sledečem pismu pomiril svojo ljubico — vso stvar ji je opisal zelo nedolžno, tako da je grofica Cosel že zares mislila, da gre samo za minljivo in prehodno kraljevo ljubikanje.

Razen tega pa je bila prepričana o svoji moči, mislila je, da je še vedno tako mogočna kakor je bila prej.

Mlada grofica ni mogla vedeti, da se kralj Avgust že bavi z mislijo, kako se bi ločil od nje.

Edino, kar ga je skrbelo, je bilo to, da je imela grofica Ana Cosel njegovo pismeno obljubo.

Dva tedna pozneje je poslal kralj Avgust generala Watzdorfa v svojo prestolico.

General je našel grofico Ano v svoji palači, obdano s svojimi dvorjaniki.

Ko ga je sluga prijavil, je stopil h grofici in zelo nespretno izvršil gospodarjev nalog.

— Njegovemu Veličanstvu bi se prav za prav ne bilo treba niti ozirati na vas, toda kralj se hoče z vami prijateljski raziti — reče general Watzdorf. — Ali ste pripravljene pod gotovimi pogoji pristati na ločitev?

Sprva je Ana osupnila.

Potem pa se mu je zasmejala v obraz.

Zdajci pa je stopil general k lepi ženi, kakor da bi ji hotel poljubiti roko, toda v naslednjem trenutku jo je objel okrog pasu, da bi jo poljubil.

Ana je dvignila desnico in udarila predrznega generala tako močno v obraz, da se je opotekel.

Takoj je uganila, kakšna komedija je bila to.

Kralj Avgust je hotel najti kakšen vzrok, da bi jo radi nezvestobe zapustil in zavrgel.

— Kaj? Meni? — je vpil general Watzdorf, ki je bil rdeč kakor rak.

Toda preden je mogla spregovoriti mlada grofica tudi eno samo besedico generalu v odgovor, so se odprla vrata, v sobo pa je stopil mladi poročnik Rajmond Helm, ki je bil v predstobi in je vse slišal.

— Kaj želite, poročnik Helm? — zavpije general ježno.

— Izvršujem samo kraljevo povelje, da branim svojo gospodarico proti vsakomur, do zadnje kapljice krvi, če bi ji pretila nevarnost! — odgovori Helm odločno.

General premeri poročnika s strašnim pogledom.

Potem pa skomigne z rameni in odide iz sobe.

Rajmond pa je stal na pragu in se ni gnil.

Hitro in težko je sodel.

— Lopovi! — je zamrmral čez nekaj časa.

Ona omahne na stol in zaihti.

Tedaj pa je mladi poročnik tiho odšel iz njene sobe, sedaj je vedel, da bodo Ani napočili žalostni dnevi, toda njegovo srce je pripadalo Ani bolj kakor kadarkoli poprej, ker je videl, da jo sreča po malem zapuša.

Grofica Denhoff je imela kraljevo ljubezen, kralj pa ji je celo obljubljal, da jo bo odpeljal s seboj v svojo prestolico, ko se bo vrnil tja.

Grofica je med tem časom izvedela za Anino jezo, bala se je za svoje življenje, odhitela je h kralju, da bi ga opozorila, da bi poskrbel za njeno varnost.

Marija Denhoff se ni počutila več varno. Grofice Ano je hotela napraviti popolnoma neškodljivo.

Kralj Avgust pa je bil tako slaboten, da je popustil svoji novi metresi.

Pošiljal je k Ani svoje odposlanece in vohune, ki so morali paziti na sleherni njen korak.

(Nadaljevanje)

SLOVENSKI LIST

List izdajata: "SLOVENSKI DOM" in KONSORCIJ

Usoda abesinskega neguša

Stara abesinska pripovedka pripoveduje o nekem rasu, ki je moral oditi v puščavo zaradi nezvestobe in izdajstva nekega svojega podrasa. Zadnji zvesti prijatelji, ki jih je še imel, so mu svetovali, naj vzame na pot "djembijeh", meč in "agasaz", mulo. Dali so mu sorgeno — nekaj kaše in bronda — surovo meso; bo di srečen drugod, so mu dejali. Ras pa ni hotel slediti temu dobro mišljenemu nasvetu. Oslu je sicer vzel, ni pa ga hotel natovoriti s kašo in mesom, marveč ga je preobložil z znaki svojega kraljevskega dostojanstva, na glavo si je dal kraljevsko znamenja in je tako šel v pregnanstvo. Kmalu so se mu pridružili hudobni duhovi. Vabili so ga, se mu prilozovali in ga hoteli zapeljati. "Vrzi proč kraljevski senčnik in imel boš vodo, odvrzi kraljevski ščit in imel boš senco, vrzi krono v pesek in imel boš jesti!" Kralj pa je ostal stanovit. Vedel je, da se ne sme odpovedati nobenemu znaku svojega dostojanstva, če ga hoče zopet dobiti nazaj. Tako je hodil okrog in blodil mesece in mesece, trpel je telesne in duševne muke, zli demoni mu niso dali miru, porogljivi duhovi so se mu režali v puščavi, dokler ni stal nekega dne pred vrati velike palače, kjer se nihče ni mogel upreti njegovemu pogledu, ki je šel skozi pekel muk in trpljenja.

Ta pravljica je — upravičeno ali neupravičeno — igrala v življenju abesinskega neguša za časa njegovega bivanja v tujini veliko vlogo. Na njo se je lahko spomnil, če so ga mučili spomini ali ga je zadela sramota ali so ga mikale skušnjave. Kajti, četudi je bil Haile Selasie nekoliko bolj praktičen kot bajselovni kralj in je poleg znakov svojega kraljevskega dostojanstva odnesel v tujino tudi dobršen del svoje blaginje in zakladov, so ta sredstva vendar komaj zadoščala za stan primerni življenje v dragi tujini. Največ časa je preživel v mikavnem, popolnoma v srednjeveški sen potopljenem angleškem mestecu

Bath. Tu si lahko skoraj vsako jutro srečal pod gotskimi arkadami redko, menihu podobno silhueto bivšega cesarja, ki je resno in v misli zatopljen korakal proti svoji hiši.

Haile Selasie je upal, da ga bo angleška vlada po njegovem porazu slovesno priznala ter moralno kakor tudi gmotno podprla. Kmalu pa je spoznal, da ga je to lepo upanje razočaralo. Chamberlain je vodil politiko miru in Haile Selasie je bil "žrtev" te politike. Ko je angleška vlada s "status-quo" pogodbo z Italijo januarja in aprila l. 1938 ne samo dejansko, ampak tudi pravno priznala italijansko posest v Abesiniji, je Haile Selasie zgubil vsak temelj za kako nadaljnje upanje na angleško pomoč. Njegov zadnji apel na Zvezo narodov maja 1938 je bil "glas vpijočega v puščavi", brez odmeva. Strmoglavljeni afriški cesar je takrat stal na tribuni in je opominjal in rotil zastopnike befe rase na osnovne temelje njihovih pravnih določb. Pa ta klic ni nič zalegel. Dejstva so pač bila premočna. Zveza narodov je prepustila svojim članicam popolno svobodo, da novo nastalo stanje v Abesiniji priznajo ali ne.

To so bili najbolj črni časi za Haile Selasija. Denar mu je pošel. Ker je na veliko podpiral abesinske begunce, je sam obubožal. Več izkušenj je prišlo nadenj. Najprej menažerji iz Hollywooda s ponudbo za sodelovanje pri filmu, potem lastniški časopisov z bajnimi ponudbami za njegove spomine in končno ljudje, ki so mu nasvetovali, da je najboljša, če se pobota z Italijo, za kar mu je še vedno odprta pot pod pogojem, da opusti misel na svoje suverene pravice in se vrne v Abesinijo kot vazalni vladar.

Haile Selasie je vse po vrsti odklonil. Predal je inventar abesinskega društva v Londonu, prodal je na dražbi svoj srebrni pribor, celo najpotrebnejši predmet se je odpovedal. Že dolgo ni bilo več v angleških listih nobene slike bivšega neguša, ki igra ping-pong, fotografirani niso nič več zasledovali, da bi ga slikali. Neguš? To je stara "newspaper story" — stara časopisna zgodba, za katero se nihče več ne zanima.

Neguševi prijatelji pravijo, da si jih je s svojo skromnostjo mnogo pridobil, pa niso hoteli mirovati. Okrog abesinskega samostana v Jeruzalemu, v okviru koptske cerkve, so se zbirali abesinski emigranti. Od tu so podpirali neguša v Londonu, pošiljali poročila in pomoč rasu Birru v notranjščini in ga nagovarjali k uporabi, tam si lahko videl visoko postavbo najaktivnejšega abesinskega generala Abab Aragie, kadar je preoblečen prišel iz Abesinije. Tudi nekaj belih prijateljev je neguš imel. Na njegovi strani je bil fran-

coski pravnik Gasten Jezé, ki je njegovo stvar pred vsemi mednarodnimi ustanovami pravno zastopal, od misterioznega gospoda Ricketta, ki si je svoj čas pridobil abesinske petrolejske koncesije, pa je dobival gmotno podporo.

V tako življenje se je vdal neguš in tako bi živel naprej, če se ga ne bi nekega dne spomnili gospodje politiki iz Whitehalla. Zopet so se začela poganjanja med Haile Selasijem in angleškim zunanjim ministrstvom. Pogajanja niso šla gladko in hitro izpod rok, ker so Angleži zahtevali od njega marsikatero koncesijo, ki jih je težko dovoliti. Končno, ne vemo kdaj in na kakšni podlagi — so se zedinili. Nekaj tednov je Haile Selasie bival na meji Abesinije, od koder je pozival svoje rojake na odpor. Seveda njegova bodočnost in sreča, ki se mu je trenutno nasmehnila, ne zavisi samo od sedanjih krajevnih zmog v Abesiniji in Afriki, temveč bo dokončno urejena šele takrat, ko se bodo končnoveljavno urejale razmere po končanem sedanjem evropskem sporu.

Nekaj o Eritreji

V vojnih poročilih iz afriških bojišč smo slišali večkrat ime Eritreja. Angleške čete, ki so prišle iz Sudana, so navalile nanjo in so zavzele Agordat. Ta italijanska kolonija ni v pravem pomenu besede kolonija, ker v resnici nikdar ni imela tega, kar je potrebno za nezavisno državo. Sestavljena je kot aglomerat iz več manjših provinc, ki jih je drugo za drugo pridobivala savojska hiša.

Prva je postala italijanska leta 1869 provinca Assab. To je dolg trak, ki se vije ob obali Rdečega morja okrog Bab-El-Mandeba blizu francoske Somalije. Petnajst let pozneje, t. j. leta 1885, se je pridružila savojski kroni še pokrajina Massauah. Iz teh dveh provinc, Assaba na jugu in Massauaha na severu, je osnovala Italija Eritrejo, ki obsega 120.000 km².

Ob izbruhu italijansko-abesinske vojne so vdrle italijanske čete iz Eritreje v Abesinijo. Šle so iz Massauaha in Asmare ter iz Agordata

ter so korakale proti Adigratu in Adui. Iz juga pa so prodirale iz italijanske Somalije in so končno zasledile po hudih bojih vso Abesinijo. Kasneje pa so napadli Angleži italijansko posest teh krajev. Prvi njih cilj je bil Agordat, od tod pa so krenili proti Rdečemu morju in iz Eritreje vrli tudi s severne strani v Abesinijo. Ko se je Angležem posrečilo zasesti rdečemosrsko obalo, so se kmalu italijanske čete v Abesiniji in Somaliji znašle v zelo težkem, naravnost obupnem položaju.

Kraji, v katerih so delovale angleške čete, so polni naravnih ovir, ki pa niso nepremagljive, zlasti ne, če branilec ne uporablja preveč tehničnih bojnih sredstev. Iz Kassale, so Angleži krenili proti južnozahodnem delu Abesinije skozi Goš proti Ambaraba, od tod pa so zavzeli večje gorske grebene ter dospeli v dolino Barake, ki teče proti Abesiniji. Ob tej reki leži tudi kraj Agordat. Agordat je končna postaja na železnici, ki veže središče kolonije z obalo Rdečega morja in gre skozi Asmaro. Italijani so se še nekaj časa držali na južni strani od Agordata blizu tiste točke, kjer meji Eritreja na Abesinijo pri Gošu, nato pa so morali popustiti. Zračna razdalja med Agordatom in Massauahom znaša 200 km, po železnici pa najmanj 300 km. Angleške čete so po tej poti prodirale z relativno lahkoto, v notranjščini pa je bil italijanski odpor malo huji. Z zavzetjem Eritreje, je Anglija dobila možnost nadzorovanja nad Rdečim morjem od Bab-El-Mandeba do Adenskega zaliva in s tem preprečila italijanski vojski, ki se je umaknila v notranjost Abesinije, vsak dovoz potrebnega materiala. To pa je tudi bilo usodno za italijansko vojsko v Abesiniji, ki se je kakor poročajo zadnje vesti skoro že vsa predala. V Abesiniji je sedaj takorekoč vsaka vojna odpornost od strani italijanske vojske nemogoča in so samo še nekatera mala gnezda iste, ki se niso še predala.

Cerkveni vestnik

13. jul. Maša na Avellanedi za Karolino Budin. Pri sv. Rozi ob 12 uri za Ivana Humar.

Molitve na Paternalu.

20. jul. Maša na Paternalu za Frančiško Ščuka. Pri sv. Rozi ob 12 uri za rajne Kodrič.

Molitve na Avellanedi.

Prosim, da pokažete svojo dobro voljo za dobro stvar tudi s tem, da k službi božji pravočasno prihajate.

Vdeležba je včasih tako žalostno majhna, da se ustrašijo tisti, ki redko pridejo. Nikar, dragi rojaki, ne bodite tako brezbrizni za to veliko zadevo. Saj imate vsak na skrbi svojo dušo, ki jo je tudi treba rešiti. Pevke in pevci, organist in duhovnik se trudijo. Samo radi dobre stvari, brez nobene osebne koristi vneto doprinašajo z mnogimi žrtvami, da bi bila naša služba božja spodobna in vredna... A Vi drugi, ki se od Vas nič drugega ne pričakuje, kot da prihajate, vzamete vsak izgovor za zadosten, da ne pridete. Prosim Vas, da pokažete več ljubezni za to stvar, da boste imeli pred Bogom kaj pokazati v svoj zagovor, če boste vsaj to v božjo čast in v lastno zveličanje storili.

Na Cirilovo nedeljo smo imeli prav lepo popoldne. P. Gabrijel nam je s prav Frančiškovo preprostostjo spregovoril o veliki nesreči v kateri trpi človeštvo, ker je zapustilo pota božja in išče svoje sreče tam kjer je kotičke vseh človeških slabosti in napak ter nesreče.

Nato se je vršila čajanka z zabavo. Vesela pesem, ki ni utihnila, je bila glasen dokaz radosti, katera je vladala. Pa smo tudi bili lahko veseli, ker smo imeli mize polne vseh dobrot, ki so jih naše pridne matere in dekleta zato pripravile. Naj jim bo izrečena topla zahvala za njihove prijazne darove. Posebno zahvalo naj izrečem gospodam Čotičevi in Kerševanovi, ki sta nam kot skrbni materi vse dobroto na mizo pošiljali.

Sv. Maša zadušnica za rajno Marijo Škerk bo v soboto 12. jul. ob 9 uri v cerkvi sv. Roze — ne pa v nedeljo 13. jul., kot je bilo pomotoma javljeno.

Janez Hladnik

Slovenska restavracija

ima vedno na razpolago svežo in dobro hrano, najboljše vina ter vedno sveže pivo.

Gostje imajo na razpolago tudi lepo urejeno ZIMSKO in LETNO KEGLJIŠČE.

MARIJA SANCIN

JORGE NEWBERRY 3372

Slov. Babica

FILOMENA BENES-BILKOVA
Diplomirana na Univerzi v Pragi in v Buenos Airesu
Ordinira od 9 zjutraj do 9 zvečer
LIMA 1217 — BUENOS AIRES
U. T. 23 - Buen Orden 3389

POSLUŽUJTE SE PODJETIJ, KI OGLASUJEJO V NAŠEM LISTU!

KLINIKA ZA VSE BOLEZNI

Za venerične bolezni, spolne bolezni, bolezni krvi, splošno slabost. razpolaga klinika s posebnim konzultorijem, kateri se nahaja pod vodstvom poznane specialista za navedene bolezni
Dr. A. AZAGUIRRE.

Imamo zdravnike specialiste za bolezni na pljučah, obistih, jetrah, želodcu, živčevju, glavobol in revmatizem.

Ženske bolezni.

Analizacije krvi, vode itd. so izvršene po Profesorju Narodne Univerze v Buenos Airesu Dr. I. Raffo.

RAYOS X, DIATERMIA in ELEKTRIČNO ZDRAVLEJNJE.

Zdravniški pregled \$ 3.—

Sprejemamo: od 9—12; pop. od 15—21. — Ob nedeljah in praznikih od 9—12.

GOVORI SE SLOVENSKI

SUIPACHA 28

(1 kvadro od Av. de Mayo v višini 900)

Slovenski stavbenik

Za načrte, betonske preračune in Firmo,

obrnite se do tehničnega konstruktorja

FRANCA KLANJŠEK

Marcos Sastre 4363

Villa Devoto U. T. 50 - 0277

Perramus Suknje Obleke

Najboljšo postrežbo dobite v

KROJAČNICI

LEOPOLD UŠAJ

Cene zmerne - Delo prvovrstno

GARMENDIA 4947

La Paternal Buenos Aires

Dr. Nicolás Martín

ODVETNIK

ZA TRGOVSKE ZADEVE

Posvetovanje za naročnike Slovenskega lista brezplačno.

ARENALES 1361

U. T. 41-3520, Buenos Aires

Trgovina čevljev

BELTRAM

Vsakovrstna izbira čevljev in copat.

Dto. Alvarez 2238 — Paternal
Buenos Aires

Krojačnica 'Gorica'

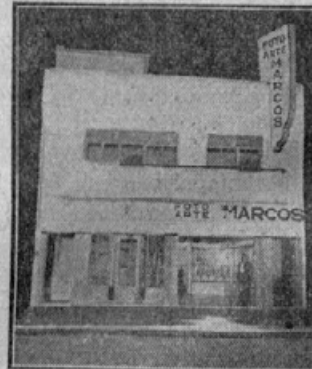
Franc Leban

WARNES 2191 Bs. Aires
Nasproti postaje La Paternal

V DAR DOBITE

na vsakih 6 slik, ki stanejo od 3—6, lepo sliko v barvah. Odprto tudi ob nedeljah.

Atelje MARKO RÁDALJ

Facundo Quiroga 1325

U. T. 22 - 8327

DOCK SUD

Tisoče krasnih motivov za

VEZENJE

namiznih prtov, prtičev, namiznih tekačev, posteljnih blazin, rjuh velikih in malih za zibelke, rute, spodnje perilo, jopice, Imamo na razpolago našim cenjenim odjemalcem katere prosimo. "SISTEMA ENTNER" za odtis na kakršnokoli platno. mo, da nas obiščejo, brez vsake obveznosti, da si izberejo vzorce, ki so jim všeč in nam jih naroče za odtis na platno, ki nam ga izroče.

Cía. Laborarte

CARLOS PELLEGRINI 62, I. nadstropje — BUENOS AIRES
U. T. 37 - 2247